

8 березня 2021 р.

**Заява Оснат Лубрані, координаторки системи ООН в Україні,
координаторки з гуманітарних питань
з нагоди Міжнародного жіночого дня**

Цьогорічний Міжнародний жіночий день настав серед руйнівної пандемії, яка вразила Україну й увесь світ. За словами Генерального секретаря ООН, нинішня криза – це "**криза з жіночим обличчям**". Світова пандемія COVID-19 негативно вплинула на життя жінок та поглибила гендерну нерівність, враховуючи, що жінки складають 80% медичних працівників, що працюють на передовій боротьби з пандемією а також через безпрецедентне збільшення домашнього навантаження у зв'язку із зачинених на тривалий час школами та дитсадками, а також через стрімке зростання насильства в сім'ї, пов'язаного з економічним та психологічним тиском. Ще до COVID-19 існували значні розбіжності в показниках, що вимірюють економічну активність жінок, зайнятість, заробітну плату або пенсію, порівняно з чоловіками, тож не дивно, що економічний спад, спричинений пандемією, спричинив непропорційно великі труднощі для жінок.

Примітно, **що темою Міжнародного жіночого дня у 2021 році ООН визначила саме лідерство**. Щоб побудувати майбутнє з дотриманням рівності та забезпечити відновлення від пандемії COVID-19, необхідне лідерство, за якого жінки будуть представлені однаково у всіх сферах, що дадуть їм змогу повністю реалізувати свої права в усіх сферах життя, нарівні з чоловіками, включаючи економічні, соціальні, культурні, громадянські та політичні права.

Збільшення представництва жінок у парламенті та уряді України до 20%, що відбулось після останніх парламентських виборів є позитивним сигналом. Однак, серед керівників українських облдержадміністрацій досі не представлені жінки. Що стосується участі в економічному житті, жінок на вищих керівних посадах із вищими заробітками спостерігається значно менше. Жінки в Україні не складають навіть 30% власників у жодному сегменті бізнесу - мікро, малому, середньому та великому.

Жінки, в основному, зайняті в державному секторі: охорона здоров'я, соціальне забезпечення та освіта, де зарплатня, як правило, нижча. На місцевому рівні жінки представлені краще, особливо на рівні громад, де вони складають 50% у місцевих та до 54% кількості представників у сільських радах. Саме українські жінки, що перебувають на цих нижчих посадах - низькооплачуваних, менш помітних, але з високим рівнем вимог та відповідальності – й надихнули мене зразком свого лідерства. В Україні я мала честь

зустріти жінок, що присвятили своє життя турботі про свої громади. Тож у Міжнародний жіночий день я вітаю жінок, які є лідерами у тих сферах, що на мою думку, стосуються трансформаційних змін: від директорки школи, яка пристрасно і творчо шукає способи допомогти вразливим дітям із ромської громади, соціальних працівниць, директорок центрів для ВПО, притулків для бездомних, людей похилого віку або тих, хто пережив насильство, до директорок лікарень, що забезпечують паліативну допомогу хворим на хронічні захворювання, керівницям дитячих садків та шкіл в районах, що постраждали від конфлікту, де доступ до основних послуг залишається проблемою, а гуманітарні потреби гострі; начальницям відділів муніципалітетів, відповідальних за соціальні послуги, керівницям громадських та культурних центрів й бібліотек.

Сьогодні давайте віддамо шану лідерству незліченної кількості жінок, які присвячують своє життя турботі про інших з безкорисливою відданістю - не заради грошей чи слави, - а через свою людську віру в справу допомоги та згуртування спільнот, на шляху яких постають численні негаразди - від недостатнього бюджету до неблаганних викликів конфлікту, зараз помножені на кризу COVID-19. Давайте сьогодні візьмемо на себе зобов'язання підхопити, наслідувати та поширити їхнє трансформаційне лідерство до найвищих рівнів.

ООН в Україні вітає національні зусилля щодо системного вирішення існуючої гендерної нерівності, включаючи нерівність на ринку праці. Збільшення участі жінок на ринку праці та забезпечення їх лідерства на всіх рівнях у всіх секторах призведе до прискорення прогресу у всіх Цілях Сталого Розвитку. Європейські прагнення України поряд із Програмою сталого розвитку на 2030 рік є потужними дороговказами для забезпечення більшої рівності та справедливості у всіх сферах життя, включаючи професійний шлях, що займає щонайменше половину людського життя. Нам потрібні сміливі рішучі дії у всьому світі, щоб залучати значно більше жінок до процесів прийняття рішень та як повноправних партнерів, щоб ми могли досягти сталого прогресу та справедливості в усьому світі.